

Aşk

– TülayASLAN · 22 Ekim 2009

Bazen eser insanın kalbinde nice fırtınalar.
Başka bir kalbin etkisi altına alınmış bir kalbin esintisidir bu.
Ama o kalp bilmez, bu kalbin fırtınasını onun estirdiği fırtına olduğunu.
O yokken, meltem rüzgârı gibi hafiftir esintisi kalbin.
Ama onun gözlerine temas ederse gözler,
Tufana dönüşüverir kalbi ve beyni.
Güler gözlerinin içi, kalp çarpıntısı hızlanır dönüşür tufana.
Tufanın içinde hem sevinç vardır, hem heyecan,
Hem de ona dillerden dökülmemiş bir sevdanın acısı ve yanışı vardır ki,
Bu en kötüsüdür işte.
Bazen içindeki ses der ki, haykır sevdanı,
Dök dillerden onun kulaklarına, kalbine ve gözlerine.
Şaşırısın, afallasın,aptallaşsın onun kalbi.
Hortuma dönüştür tufanını, al onuda sevdanın içine kat,
Zorla da olsa, ne olursa olsun.
İster katılmak istesin bu sevda fırtınasının içine,
isterse de arkasını dönüp seni o fırtınanın içinde tek başına bıraksın.
Ne olursa olsun söyle diyor kalbim.Diyor ki Kalp;
Aşk Her şeye değer. Ama reddedilmek korkusu ve endişesi,
işte bu fırtınalardan, kasırgalardan daha soğuk bir esintidir.
Seni mutsuzluklar şehrine sürükler esintisiyle ve uzun süre o
Mutsuzluklar şehriden kurtulamazsın...